

Diplomovou práci na toto téma jsem psala z vnitřního přesvědčení. Domnívám se totiž, že pouť životem se někdy může velmi blízce podobat symbolice osudů Šibala tak, jak je líčena indiánským kmenem Winnebago. Proto jsem také tuto práci psala srdcem antropologa a kulturologa. Náš život často vede snaha nalézt smysl a význam, který nám mnohdy uniká. Někdy jde o hledání ikon, s nimiž se toužíme ztotožnit, jindy o snění a překonání překážek, ačkoliv často jsme sami jejich staviteli. Absurdita lidského života ovšem není pouze něčím, co přišlo až s nástupem moderní a postmoderní doby. Právě mýty o Šibalovi nám ukazují, jak dávná a starobylá je absurdita lidského bytí. Když jsem četla mýtus o Šibalovi poprvé, intenzivně jsem vnímala jeho příběhy, prostoupené komičností, tragičnem a absurditou, jako nadčasové. Začala jsem se tedy o tuto mýtickou postavu zajímat více a objevila jsem, jak bohatě je tato bytost zastoupena ve vědeckých studiích mnoha významných vědců i literátů. Stejně tak i nositel a vypravěč mýtu, kmen Winnebago, skýtá ojedinělost a svéráznost ve své kultuře.

V první části práce jsem ukázala, jak se postava Šibala stala objektem výzkumů v antropologických a religionistických vědeckých studiích. Šibal se začal od druhé poloviny devatenáctého století objevovat v pracích, které se zabývaly severoamerickou indiánskou problematikou, převážně v křesťanském duchu, a postupně se zájem o tuto postavu přenesl z etnografických materiálů do oblasti sociologické a psychologické.

V soudobé odborné literatuře je Šibal považován za fenomén blízký problematice existence člověka jako bytosti, jež je součástí světa přírody, světa lidí a světa bohů. Za symbol který se objevuje v mnoha kulturách světa se stejným poselstvím.